

HEINRICH TIMMEREVERS
DRJEŽDŽANSKO-MIŠNJANSKI BISKOP

PASTYRSKE SŁOWO

k přenjeje póstnej njedźeli, 10. měrca 2019

Lube sotry a lubi bratřa,

lěto wot lěta zetkawam so sobotu do přenjeje póstneje njedźele z doroscenymi, kotřiž chcedža w jutrownej nocy sakrament křćeńcy přijec. W Božej službje swjećimy dowolnosť, zo smědža so wukřčić dać. Do toho powědaja kandidaća we wulkim kole mjez sobu wo swojim puću ke křćeńcy. **Słyšiš a widžiš, kak Bóh ludźi narěči a jich do žiwjenja w zhromadnosći z nim woła.** To mje jima, z radosću napjelnja a mi nadźiju spožča. **Bóh skutkuje tež džensa mjez ludźimi.** To wjedže mje k prašenju: „Što to woznamjenja, hdyž sy wot Boha powołany, so z křescanku abo z křescanom stać?“

Z křćeńcu je so spočalo. Woda běžeše po našej hłowje, někotři buchu snano samo do wody podnurjeni, potom buchmy z chryzomom wožałbowani. Złaha buchmy na čole dótknjeni, něžna wón różoweho wolija, židžanje so zybolacy blyšč balsama na koži, k tomu słowa, kotrež so či zaščěpja: „Wón će žałbuje z chryzomom spomóženja, zo by słušať k jeho ludej a wostať přeco staw Chrystusa, kiž je **měšnik, profet a kral** wěki na wěki.“¹

Štož w přenim wokomiku abstraktnje klinči, wobwliwuje křescanske byće. Wo tym rozmyslowachu na Druhim Vatikanskim koncilu w 1960tych lětach mócnje a wobsahowje móhtrjec rewolucionarnje: **Wšón lud Boži, kóždy jednotliwc, Wy jako křćeni maće podźěl na trojim Chrystusowym zastojnstwje.** W pastyrskim słowje k póstnemu časej loni sym eksistencielnu službu měšnika rozložil. Tola cyrkwinscy zastojnicy njereprezentuja Chrystusa jako měšnika, krala a profeta ekskluziwnje. Kóždy, kiž je křćeny, wukonja na rozdźelne wašnje tute tři Chrystusowe služby, je znamjo za Chrystusa, je křescanka abo křescan.²

Hač bamž abo politikarka, hač biskop abo wosadna referentka, hač měšnik, nan abo mać, hač rjadnica abo mandželska, hač hłowno- abo čestnohamtski: **My wšitcy smy křćeni.** To je fundamentalny zakład našeje cyrkwyje. „Dostojnosť wšěch křćenych njehodži so zwyżić“³, smy my biskopja před něšto časom hišće raz zapisali. W křćeńcy stanjemy so Chrystusej runi⁴. My dóstanjemy sakramentalny podźěl na jeho póstanju, na póstanju cyrkwyje. Z tym smy wšitcy k tomu powołani, zo sebje a druhich Chrystusej zblížimy.

¹ wudželenje swjateje křćeńcy, *Wosadnik* č. 75,16

² *přir. AA 2; AA 10; AG 15; LG 31*

³ *GEMEINSAM KIRCHLE SEIN, str. 35*

⁴ *přir. LG 7*

Tutón nadawk ke křesćanskemu byću konkretizuje so na cyle wšelakore wašnje. To njerěka, zo by dyrbjał kóždy awtomatisce duchowno-pastoralne powołanje wolic. Tajkule službu wukonjeja w našim biskopstwje w Chrystusowym nadawku a jeho cyrkwje měšnicy, diakonojo, wosadni referenća a wučerjo nabožiny.

Tola namoťwa saha wjele dale hač jenož na tele duchowne powołanja. W křćeńcy njejsmy jeničce mjeno „křesćan“, to rěka žaľbowany, přiwzali, ale buchmy powołani „křesćanstwo“ w svojim žiwjenju praktikować: w našich swójbach, na džěle, we wosadach, na wšelakich zarjadach a w službach cyrkwje a na mnohich druhich městnach. Powołanje rěka, zo swójske žiwjenje w dialogu z Bohom rjaduješ. **Powołanje rěka, na Boha sluchać, zo bych přeco bóle tajki byľ, kajkehož je mje Bóh myslit.** To rěka w kóždym powołanju – hač hladarka chorych, blidar abo IT-administrator – a w kóždej žiwjenskej fazy – hač z džěscóm w staršiskim času abo wothladajo swojeju staršeju – sym po svojim powołanju žiwy, jeli začuju: **Tule je mje Bóh postajiť.** Tule wotmoťwu na jeho namoťwjacy hťós.

Jako křćeni, firmowani, spoťnomócnjeni, póslani a wuswjećeni dóstanjemy podžěl na Chrystusowej službje a smy powołani, poselstwo ewangelija ludžom donjesć. Tola što rěka to za nas křesćanow, po svojim powołanju žiwi być a Chrystusa jako měšnika, krala a profeta reprezentować?

MĚŠNIK.

Nowozakonske stawizny rozprawjeja wo tym, kak je Jězus jednotu z Wótcom kruće zachowať. W tutej zhromadnosći móže wón na kóncu samo puć křiža nastupić, swoje žiwjenje cyle podać: „Tola nic kaž ja chcu, ale kaž ty“⁵, modli so wón před svojim křižowym pućom. Wšitkim křesćanam nawdata měšniska služba wuznamjenja so předewšěm přez to, zo so wona w žiwym počahu k Bohu přeco zaso praša: **„Što je twoja wola? Što mam činić?“**

Před něšto tydženjemi sym so ze spoťnomócnjenymi za Bože služby a diakonatnymi pomocnikami z našeho biskopstwa zetkať. Wjesele a džakownje zwěšćam wot generacijow wobstajacu wuraznu starosć za swjećenje liturgije. We wosadach, w kotrychž njemóže so kóždu njedzelu eucharistija swjećić, zaručeja spoťnomócnjeni za Bože služby a diakonatni pomocnicy, zo so lokalnje Bože služby swjeća. Wěriwi zhromadža so, sluchaja na słowo Swjateho pisma, zetkaja w nim Boha, chwala jeho a džakuja za jemu za jeho skutkowanje, kotrež su nazhonili. **Tute Bože služby su wažne, přetož bjez modlenja a bjez swjećenja Božich službow wěra wotemrěje.** Naši spoťnomócnjeni za Bože služby a diakonatni pomocnicy su nimo toho wažni lokalni dušepastyrjo. W tym chcu jich skrućić.

Měšniske skutkowanje křćenych je tež prezentne, hdyž so wšědnje za blidom do jědže a po jědži pomodliće a hdyž starši svojim džěćom křiž na čoto sćinja⁶. K měšniskemu skutkowanju křćenych słuša tež swjećenje liturgije hodžinskeho modlenja, wuhotowanje nyšporow hač k sobuskutkowanju we wosadneje liturgiji w službje ministrantow, lektorow, wudžělerjow swjateho woprawjenja abo kantorow, w liturgiskim kruhu a přewodženju w přewrótowych žiwjenskich chwilach. K tomu słuša tež wopytowanje chorych a přewodženje mrějacych. **Přez skutkowanje křćenych w modlenju a liturgiji so žiwjenje a wšědny dzeń wot Boha a za njeho swjatosći.**

---

⁵ Mt 26,39

⁶ *přir. Motu proprio Familia a Deo instituta*

KRAL.

Najskerje je nam kralowska služba najboljé cuza, hačrunjež je nam wot Chrystusa samoho nawdata. Něhdy znaty wobraz wšak je džensa nimale njeznaty: kralojo. Znajemy jich nimale jenož hišće z bajkow abo wot royalnych kwasow. Při tym pokazuje bibliski wobraz krala na wulku zamołwitosć za ludži. **Dobrego krala maš po tym měrić, kak jara so lubosćiwje wo tych stara, kotřiž nimaja žane prawa, kotřiž su potłóčowani abo kiž su chudži.** Ewangelije zbližeja nam Jězusa jako njekonwencionalneho krala, kiž so w swojej miłosćiweje starosći ludžom na periferiji wěnuje.

Kralowska služba křćenych jewi so w zamołwitosći za cyrkej a towaršnosť. Hladajo na wšelake towaršnostne procesy a bórzomne wólby do krajneho sejma smy jako zrali křsćenjo wužadani, so za njepowalny křsćanski wobraz wo čłowjeku zasadžeć. Jako cyrkej njepodawamy žanežkuli stronskopolitiske doporučenje. Stejimy pak konsekwentnje za towaršnosť, kotraž je demokratisce zapožožena a mjez sobu solidarnje wobchadža. Zakoń sylnišeho njesmě so předobyć! **Jako křsćenjo spóznajemy w cuzym, w druhim, we wróćo stajenym a wotpowěsnjenym, čłowječe wobličo, spóznajemy swojeho blišeho, spóznajemy Chrystusa samoho.** Njemóžemy banalne abo populistiske jednore wotmołwy witać, ale **diferencujemy, diskutujemy a wotwažujemy w dialogu,** po kotrych pučach móhli my jako křsćenjo a jako wobydlerjo našeho kraja do přichoda hić. Hdyž bjerjemy ze swojeho křsćanskeho nastajenja a pod nawodnistwom Swjateho Ducha na towaršnostnych procesach podžěl, potom přinošamy tež tam Božemu kralestwu, potom wukonjamy swoju kralowsku službu jako křsćenjo.

Tež w našich wosadach mamy kralowsku službu křćenych, mjenujcy sobudžěło w cyrkwinskih gremijach a radach, we wodžacych skupinach, w kotrychž žony a mužojo z wjele kompetencu a angažementom w nawodniskej službě sobu skutkuja, zo bychu zhromadnje za rozrisanjami na tuchwilne prašenja pytali. Tež starosć a woporniwość w karitatiwnym wobłuku, w našich pěstowarnjach, chorownjach, w zarjadniščach młodžinskeje pomocy, w hladarnjach kaž tež w mnohostronskich poradžowarnjach je kralowska služba. **Nańdžeš ju wšudže tam, hdžež křćeni zamołwitosć, nawodnistwo a zastaranje přewozmu.**

PROFET.

Křsćenjo wukonjeja swoju profetisku službu w Chrystusowym naslědnistwje jako wozjewjerjo Dobrego poselstwa.

Cyle sprawnje – za nas je ćežko, w našim sekularnym wobswěće wo Bohu powědać. Mnozy njeprašaja so za nim. Dožiwjamy, zo móža woni jara derje bjez Boha žiwi być. Wěru wozjewjeć a so z křsćanom stać, njefunguje hižo dawno tak, kaž smy to snano dotal dožiwili. To nas wužada a pozbudža, so prašeć: Móžemy da něšto činić?

Móžemy ewangelizować! – Kak to dže? Jako profeca smy wot Boha powołani wołarjo. **Nam je wozjewjenje nawdate, přicpěte a dowěrjene.** Kak móhło so to w našim času poradzić, formulowaše bamž Pawoł VI.: „Džensniši čłowjek słuha radšo na swědkow hač na wučencow, a hdyž na wučencow słuha, potom tohodla, dokelž su woni swědkojo.“⁷

---

⁷ cit. po *Evangelii nuntiandi* 41

Zetkawam w našim biskopstwje ludži, kotřiž bjez wulkich słowow ewangelij ze swojim skutkowanjom přez lubosć, swěru a z radosću wobswědčeja. **To su profeca našeho časa.**

Na mnohich městnach w cyrkwi a towaršnosći smy dowěru zhubili, husto hdy porážacych a sprawných přičin dla, kotrymž so stajimy. Mam pak w tychle dnjach za jara trěbne, zo sej wzajomnje znowa dowěru darimy.

Mnozy su w dopóznawanskim procesu nazhonili: Hdžež knježi dowěra, zo Bóh wjedže, a hdžež sej my wzajomnje dowěrjamy, nańdžemy kmane wotmołwy na swoje prašenja. Tam, hdžež jeniče na sebje hladaja, hdžež přenjotnje wo resursy abo móc dže, procesy lochko wjaznu. **Bohu a wzajomnje sej dowěrjeć, to je profetiske.**

MĚŠNIK, KRAL A PROFET.

Lube sotry a lubi bratřa, w jutrownej nocy wobnowimy z nowowukřćenymi swój křćenski slub. Na puću k tomu Was přeprašuju, so Boha prašec: „K čemu mje wołaš?“ Rěčće zhromadnje wo tym, zo bychmy swoje měšniske, kralowske a profetiske powoňanje skrućili!

K tomu wuprošam Wam žohnowanje Trojjeničkeho Boha, + Wótca a Syna a Duchu Swjateho.

+ Heinrich Timmerevers

Drježdžansko-Mišnjanski biskop